

การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ ร่วมมือรูปแบบ ที เอ ไอ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 Development of Communication Skills Using Team Assisted Individualization (TAI) of Matttayomsuksa 2 Students

¹นัรณมา เกาะสมัน Nanyama Kohsaman

²พล เหลืองรังษี Pol Luangrangsee

^{1,2}คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

^{1,2}Faculty of Education and Liberal Arts, Hatyai University

¹Corresponding author, e-mail: naryama2309@gmail.com

Received November 15, 2024; Revised December 26, 2024; Accepted: December 27, 2024

บทคัดย่อ

งานวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบ ที เอ ไอ กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ และ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบ ที เอ ไอ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาคาร จำนวน 4 ห้องเรียน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 2 ห้องเรียน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย แบบจับฉลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบ ที เอ ไอ ผลการตรวจสอบพบว่าค่าความถูกต้อง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.78) และค่าความเหมาะสม (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.83) อยู่ในระดับมากที่สุด แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ผลการตรวจสอบพบว่า ค่าความถูกต้อง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67) และค่าความเหมาะสม (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58) อยู่ในระดับมากที่สุด แบบประเมินทักษะการสื่อสาร แบบทดสอบการสื่อสาร และแบบวัดความพึงพอใจ ผลการตรวจสอบพบว่า ค่าดัชนีมีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.67 - 1.00 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย 2 กลุ่มอิสระ ผลการวิจัยพบว่า 1. นักเรียนที่ใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบ ที เอ ไอ มีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบ ที เอ ไอ อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.75)

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ; การสื่อสาร; ความพึงพอใจ

Abstract

The objectives of this research aimed to 1) to compare the English communication skills of Grade 8 students after using the TAI cooperative learning model with those taught by conventional methods, and 2) to study the satisfaction of Matttayomsuksa 2 Students with the TAI cooperative learning model. The population used in this research included Matttayomsuksa 2 Students from Hatyaiwittayakarn School, consisting of 4 classrooms. The sample is consisted of 2 classrooms of Matttayomsuksa 2 Students, selected through simple random sampling by drawing lots. The research instruments included the Team Assisted Individualization (TAI) cooperative learning lesson plan was evaluated and found to have a high level of accuracy (mean score of 4.78) and suitability (mean score of 4.83). The conventional learning lesson plan was also evaluated, with results indicating a high level of accuracy (mean score of 4.67) and suitability (mean score of 4.58). The evaluation tools for communication skills, communication tests, and satisfaction measurements showed an index of consistency ranging from 0.67 to 1.00. The statistics used for data analysis included mean, standard deviation, and independent sample t-test. The research resulted that 1. Students who used the TAI cooperative learning model had significantly higher assessment scores than those who used conventional lesson plans at the .01 level. 2. Student satisfaction with the TAI cooperative learning model was at the highest level (mean score of 4.75).

Keywords: Cooperative Learning; Communication; Satisfaction

บทนำ

ภาษาทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนสื่อสารระหว่างกัน การสื่อสารจึงจำเป็นต้องมุ่งเน้นปลูกฝังให้กับผู้เรียน ครูผู้สอนจำเป็นต้องชี้แนะ ฝึกทักษะแนวทางการพูดเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง โดยที่ผู้เรียนจะต้องปฏิบัติตามแบบหรือตัวอย่างที่กำหนด เพื่อนำไปสู่การพูดที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นสำหรับผู้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ จึงยังเป็นปัญหาแก่ผู้เรียน (เฉลิม ทองนวล, 2557) ซึ่งปัญหาดังกล่าวสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ที่กล่าวว่า แม้เด็กไทยจะได้รับการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษมาเป็นเวลานาน แต่ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง สาเหตุอาจจะเป็นเพราะการเรียนการสอนที่ผิดวิธีคือ เน้นการสอนโครงสร้างกฎเกณฑ์ทางภาษามากกว่าการสอนใช้ภาษาในการสื่อสาร (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ผู้วิจัยกล่าวถึงเอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษที่มุ่งหวังให้นักเรียน ใช้ภาษาในทุกๆ สถานการณ์ การสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ ซึ่งมุ่งเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียน จัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอน

ตาม กระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน โดยเริ่มจากการนำไปสู่การพูด การอ่าน การจับใจความสำคัญ ทำความเข้าใจ จดจำแล้วนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้

จากการศึกษาปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโรงเรียนหาดใหญ่วิทยาคาร ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรสอดคล้องกับการประเมินผลการทดสอบการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาคาร ในปีการศึกษา 2565 พบว่า ค่าเฉลี่ยของทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน อยู่ที่ 19.77 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถเห็นได้ว่า ผู้เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ยที่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่โรงเรียนกำหนด การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ ควรยกระดับให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะทักษะการสื่อสารที่จำเป็นจะต้องให้นักเรียนสามารถนำมาใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา เรื่อง การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบ ที เอ ไอ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบ ที เอ ไอ (Team Assisted Individualization: TAI) มุ่งเน้นการทำงานร่วมกันของนักเรียนในกลุ่ม โดยให้แต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน เช่น เก่ง ปานกลาง อ่อน เพศ และ เชื้อชาติ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และช่วยเหลือกันอย่างเท่าเทียมระหว่างสมาชิกในกลุ่ม ประกอบด้วย 6 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ 1) ขั้นตอนการจัดกลุ่ม 2) ขั้นตอนการเตรียมเนื้อหา 3) ขั้นตอนการเรียนรู้เป็นกลุ่ม 4) ขั้นตอนการทดสอบ 5) นำคะแนนผลการทดสอบของแต่ละคนมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม หรือใช้คะแนนเฉลี่ยกรณีจำนวนคนแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน และ 6) กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดได้รับรางวัลหรือติดประกาศชมเชย (วัฒนาพร ระงับทุกข์, 2545) ซึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจะเป็นลักษณะเพื่อนช่วยเพื่อนและการสอนรายบุคคล ซึ่งเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสามารถนำมาแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ วิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบ ที เอ ไอ เป็นเทคนิคที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละบุคคลอย่างเป็นรูปธรรมและช่วยสร้างความเข้าใจที่ลึกซึ้งในบทเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพระหว่างสมาชิกในกลุ่มเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมการเรียนรู้และความเข้าใจของนักเรียนในสถานการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลายและแยกตามระดับความสามารถของแต่ละบุคคล อันจะช่วยให้การเรียนรู้เป็นไปตามที่คาดหวัง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบ ที เอ ไอ กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบ ที เอ ไอ

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังในรายละเอียดต่อไปนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบ ที เอ ไอ เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาคาร อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง โดยที่ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาคาร อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา มีทั้งหมด 4 ห้อง รวมนักเรียนทั้งหมด 104 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาคาร อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้วิธีการจับสลาก จำนวน 2 ห้อง คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 จำนวน 22 คน เป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมได้แก่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 จำนวน 19 คน โดยนักเรียนแต่ละห้องเรียน เป็นการเรียนแบบอิสระความสามารถ

3. เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ 1. แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบ ที เอ ไอ 2. แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบปกติ 3. แบบทดสอบการสื่อสารภาษาอังกฤษแบบประโยคคำถาม จำนวน 15 ข้อ 4. แบบประเมินทักษะการสื่อสารหลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบ ที เอ ไอ และ การจัดการเรียนรู้แบบปกติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งเป็นแบบวัดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 3 ข้อ และ 5. แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค ที เอ ไอ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งเป็นแบบวัดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ

4. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ประกอบด้วย 1. ผลการหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบ ที เอ ไอ พบว่าค่าความถูกต้องของเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.78 อยู่ในระดับมากที่สุด และค่าความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.83 อยู่ในระดับมากที่สุด 2. ผลการหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ พบว่าค่าความถูกต้องของเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 อยู่ในระดับมากที่สุด และค่าความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 อยู่ในระดับมากที่สุด 3. ผลค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัยของแบบทดสอบการสื่อสารภาษาอังกฤษมีค่าตั้งแต่ 0.67 – 1.00 4. ผลค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินทักษะการสื่อสาร พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่า 1.00 ทุกข้อ และ 5. ผลค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจมีค่าตั้งแต่ 0.67 – 1.00

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้วิธีการดังนี้ 1. จัดกลุ่มเรียนรู้การสื่อสารภาษาอังกฤษ 4 คน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 จำนวน 22 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 รวมถึงชี้แจงกติกาข้อตกลงในการเรียนรวมกัน เพื่อให้นักเรียนทราบถึง วิธีการจัดการเรียนรู้ การปฏิบัติตัว และวิธีการประเมิน 2. ครูดำเนินการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบร่วมมือ รูปแบบ ที เอ ไอ เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 3 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 6 ชั่วโมง 3. หลังจากการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ ผู้วิจัย

ประเมินทักษะการสื่อสาร เพื่อประเมินความสามารถของผู้เรียน ที่เกิดจากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบ ที่ เอ ไอ ด้วยแบบทดสอบแบบคำถาม หลังการจัดการเรียนรู้แต่ละแผน และ 4. ให้ นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบ ที่ เอ ไอ

6. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรม วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (Standard Deviation) การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย 2 กลุ่มสัมพันธ์ (t-test for Dependent Samples)

ผลการวิจัย

1. จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า ผลการเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบ ที่ เอ ไอ กับการจัดการ เรียนรู้แบบปกติ โดยใช้การทดสอบ (t-test for Independent Samples) ปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบ ที่ เอ ไอ กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

คะแนนหลังเรียน	N	$\bar{x}$	S.D.	t	p
ใช้แผนการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือ รูปแบบ ที่ เอ ไอ	22	29.41	2.95	8.606	.000
ใช้แผนการจัดการเรียนรู้ แบบปกติ	19	21.89	2.58		

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนหลังการใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบ ที่ เอ ไอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 29.41 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.95 และการใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ ปกติมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.89 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.58 เมื่อทดสอบความแตกต่างทางสถิติ สรุปได้ว่า นักเรียนที่ใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบ ที่ เอ ไอ มีผลการประเมินทักษะ การสื่อสารภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

2. จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า ผลความพึงพอใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี ที่ 2 ต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบ ที่ เอ ไอ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลของความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือ รูปแบบ ที่ เอ ไอ

ข้อคำถาม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. นักเรียนมีความรู้สึกพอใจในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบ ที เอ ไอ	4.77	0.43	มากที่สุด
2. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีการใช้เนื้อหาที่เข้าใจง่ายไม่วกวน	4.45	0.67	มาก
3. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีความสนุกสนาน	4.68	0.48	มากที่สุด
4. นักเรียนได้รับทักษะการสื่อสารจากการเรียน	4.91	0.29	มากที่สุด
5. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบ ที เอ ไอ มีความน่าสนใจ	4.77	0.43	มากที่สุด
6. การเรียนรู้แบบร่วมมือ ใช้คำสั่งหรืออธิบายอย่างได้อย่างชัดเจน ง่ายต่อการปฏิบัติตาม	4.86	0.35	มากที่สุด
7. เวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพียงพอและเหมาะสม	4.59	0.59	มากที่สุด
8. การแบ่งกลุ่มในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบ ที เอ ไอ ช่วยให้ตั้งใจเรียนมากขึ้น	4.64	0.58	มากที่สุด
9. นักเรียนเรียนอย่างมีความสุข	4.95	0.21	มากที่สุด
10. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4.91	0.29	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	4.75	0.47	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบ ที เอ ไอ รวมภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.75 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47) เมื่อพิจารณารายข้อ นักเรียนเรียนอย่างมีความสุข (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.95 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.21) นักเรียนได้รับทักษะสื่อสารจากการเรียน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.91 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.29) การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.91 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.29) การเรียนรู้แบบร่วมมือ ใช้คำสั่งหรืออธิบายอย่างได้อย่างชัดเจน ง่ายต่อการปฏิบัติตาม (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.86 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.35) นักเรียนมีความรู้สึกพอใจในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบ ที เอ ไอ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.77 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.43) การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบ ที เอ ไอ มีความน่าสนใจ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.77 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.43) การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีความสนุกสนาน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.48) การแบ่งกลุ่มในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบ ที เอ ไอ ช่วยให้ตั้งใจเรียนมากขึ้น (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.58) เวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพียงพอและเหมาะสม (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.59) และการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีการใช้เนื้อหาที่เข้าใจง่ายไม่วกวน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.67)

อภิปรายผลการวิจัย

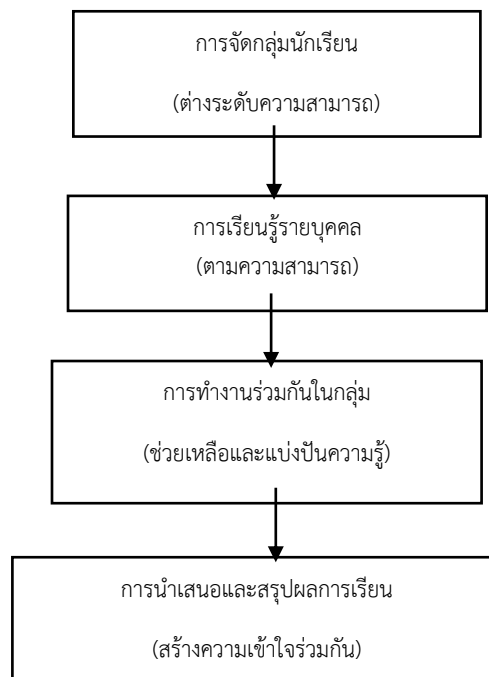
1. จากผลการใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบ ที เอ ไอ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีผลการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบ ที เอ ไอ เป็นผลดีกับนักเรียน ช่วยส่งเสริมให้เกิดความช่วยเหลือกันในกลุ่มของผู้เรียน กระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนตามความสามารถของตน และช่วยให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียน เกิดความรับผิดชอบในการที่จะพัฒนาการเรียนรู้ ของตนเองมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Zahrotul Lathiiifah ที่ศึกษาผลของการใช้รูปแบบ ที เอ ไอ ต่อความสามารถในการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่โรงเรียนมัธยมอัล-อิสมาอิลียูน ชูคาตามัย ณ นาทาร์ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบ ที เอ ไอ ในชั้นเรียน มีแรงจูงใจในการใช้การพูด ร้อยละ 58.06 อย่างมีนัยสำคัญ (Zahrotul Lathiiifah, 2018) เช่นเดียวกับงานวิจัยของพิมพ์พิไล วัฒนา ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง My Self and Family โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มการเรียนรู้ร่วมมือแบบทีม (TAI) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (พิมพ์พิไล วัฒนา, 2564)

2. จากผลการสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มทดลองมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบ ที เอ ไอ โดยมีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.75 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47 ซึ่งมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากนักเรียนมีความรู้สึกทางบวกทำให้เกิดความสุขและชื่นชอบในการเรียน เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า ทุกรายการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด นักเรียนเรียนอย่างมีความสุข (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.95) นักเรียนได้รับทักษะการสื่อสารจากการเรียน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.91) การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.91) การเรียนรู้แบบร่วมมือ ใช้คำสั่งหรืออธิบายอย่างได้อย่างชัดเจน ง่ายต่อการปฏิบัติตาม (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.86) นักเรียนมีความรู้สึกพอใจในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบ ที เอ ไอ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.77) การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบ ที เอ ไอ มีความน่าสนใจ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.77) การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีความสนุกสนาน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68) การแบ่งกลุ่มในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบ ที เอ ไอ ช่วยให้ได้ตั้งใจเรียนมากขึ้น (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64) เวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพียงพอและเหมาะสม (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59) และการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีการใช้เนื้อหาที่เข้าใจง่ายไม่วกวน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45) ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีผลทำให้นักเรียนเรียนอย่างมีความสุข สร้างความสนุกสนาน ช่วยให้ได้ตั้งใจเรียนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Shelley Maynard W. ได้สรุปไว้ว่าเป็นความรู้สึกทางบวกคือความรู้สึกอาจเกิดขึ้นแล้วจะทำให้เกิดความสุข ส่วนความรู้สึกทางลบคือความรู้สึกที่เกิดขึ้นแล้วทำให้ไม่มีความสุข โดยความพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อระบบความพอใจ มีความรู้สึกทางบวกมากกว่าทางลบ ความพอใจสามารถแสดงออกมาในรูปของความรู้สึกทางบวกแบบต่างๆ ได้ และความรู้สึกทางบวกนี้ยังเป็นตัวช่วยให้เกิดความพอใจเพิ่มขึ้นอีกได้ (Shelley Maynard W., 1975)

องค์ความรู้ใหม่

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับแนวคิดกลวิธีในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นการมุ่งเน้นการใช้ภาษาของตนเองเพื่อสื่อให้คนอื่นเข้าใจได้ เน้นการใช้ภาษาเพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ในสังคม ซึ่งตรงกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบ ที เอ ไอเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการทำงานร่วมกันของนักเรียนในกลุ่ม โดยให้แต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน เช่น เก่ง ปานกลาง อ่อน เพศ และ เชื้อชาติ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และช่วยเหลืออย่างเท่าเทียมกันระหว่างสมาชิกในกลุ่ม ก

การศึกษานี้ยังชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการเรียนรู้แบบกลุ่มที่เหมาะสมกับวัย มุ่งสู่การพัฒนาทักษะและความเข้าใจของผู้เรียนเป็นรายบุคคลโดยให้ผู้เรียนทำงานตามระดับความสามารถของตน และหลังจากที่ทำงานในส่วนของตนเสร็จเรียบร้อยแล้วจะไปจับคู่หรือเข้ากลุ่มทำงานเพื่อการเรียนรู้เพิ่มเติม รูปแบบนี้ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละบุคคลอย่างเป็นรูปธรรมและช่วยสร้างความเข้าใจที่ลึกซึ้งในบทเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพระหว่างสมาชิกในกลุ่ม เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมการเรียนรู้และความเข้าใจของนักเรียนในสถานการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลายและแยกตามระดับความสามารถของแต่ละบุคคล อันจะช่วยให้การเรียนรู้เป็นไปตามที่คาดหวัง ดังในรูปภาพที่ 1

ภาพที่ 1 รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

บทสรุป

การใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบ ที เอ ไอ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ที่ดีมาก ทั้งในด้านการคะแนนทักษะการพูดเพิ่มขึ้นและความพึงพอใจของนักเรียน การ

วิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่ม รูปแบบ ที่ เอ ไอ สามารถเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมการเรียนรู้และเพิ่มความสนใจในการศึกษา อย่างไรก็ตาม ควรมีการวิจัยเพิ่มเติมเพื่อศึกษาแนวทางการใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มในระยะยาวและการประยุกต์ใช้ในบริบทต่างๆ เพื่อให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 การนำงานวิจัยไปใช้ควรปรับเนื้อหาให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของนักเรียน โดยพิจารณาเงื่อนไขทางสังคมและวัฒนธรรมในแต่ละพื้นที่

1.2 นโยบายการฝึกอบรมครูควรรวมถึงการเพิ่มทักษะในการดูแลและสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียนในรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อให้ครูมีความสามารถในการประยุกต์ใช้เทคนิคนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ผู้ที่สนใจงานวิจัย สามารถนำการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ร่วมกับเทคนิคการสอนอื่นๆ ไปปรับใช้กับเนื้อหาหรือการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในด้านต่างๆ เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามเกณฑ์ของสถานศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- พิมพ์พิไล วัฒนา. (2564). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง My Self and Family โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มการเรียนรู้ร่วมมือแบบทีม (TAI) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. *วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*, 6(1): 1-12.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2545). *การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพฯ: บริษัท เลิฟแอนด์ลิฟเพรส.
- เฉลิม ทองนวล. (2557). *เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: โอเอ็ดพับลิชชิง.
- Shelley Maynard W. (1975). *Responding to social Change*. Pennsylvania: Dowden Hutchison.
- Lathiifah, Zahrotul. (2018) *The Influence of Using Team Assisted Individualization Techniquetoward Students' Speaking Ability at The Second Grade of SMA Al Ismailiyun Sukadamai Natar*. Undergraduate thesis, IAIN Metro.

